

хѣ го окованъ въ тъмница, и много врѣме го имахѣ за подиграло. Но съ теченіето на врѣмето космытъ му наченѣхѣ да порастятъ и съврѣменно и силата му да са завръща. И тъй Сампсонъ, като осѣщаше завръщанъето на силата си, ожидаше благопріятно врѣме за праведното си отмъстяванъе. (Сжд. 16. 4—22.).

§. 99. *Сампсонъ умира.*

Филистимлянытъ когато имахѣ празникъ, обыкновенно развождахѣ Сампсона и го подигравахѣ. На единъ слѣдователно празникъ доведохѣ и Сампсона въ домътъ, дѣто сичкыйтъ народъ и първенцытъ Филистимскы са веселѣхѣ, и го турихѣ между два стълпа които подпирахѣ цѣлый домъ. Тогази той поклати стълповетъ, и сичкото множество са зарови подъ развалинытъ на домътъ, и наедно съ враговетъ умрѣ и Сампсонъ, но отмъстникъ. (Сжд. 16. 23.).

§. 100. *Раждањето на Самуила.*

Когато бѣше свещенникъ Илій, роди са Самуиль. Майка му го заведе при свещенникътъ, посвети го на Бога за да служи при жертвоприношеніята. Дѣтето растѣше: то бѣше обычно и на Бога и на чловѣцытъ. Майка му донасваше му отъ врѣме на врѣме дрешка която сама правѣше. А Илій имаше сынове толкозь развратены, щото отвръщахѣ хората отъ да служатъ Богу. Но той не ги мърѣше строго, за туй Богъ са прогнѣви и на сыноветъ и на бащата. (Царст. 1. 1. 2.).